

ВЪ ВРЪЕМЪ ПОСЛАНІЕ СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА А.

БГ҃Ъ, който ѣ говорилъ оу старо време много пѣти и съ различни ѡбразы на наши те ѡтцы чрезъ прорѡцы те, въ тѣа послѣдни те дни говори намъ чрезъ сѣна (своего),

2 Когото ѣ поставилъ наслѣдникъ на-сѣчко то, и чрезъ когото ѣ и вѣкове те сотворилъ.

3 Който, понѣже ѣ сѣаніе на-слава та (мѡ), и ѡбразъ на-негова та ѡпостась, и джржи сѣчко со свое то всесѣлно слово, като ны ѡчисти той самъ ѡ грѣхове те наши, сѣднѡ ѡ дѣсна та странѡ (на-престолатъ) на-величество то на небеса та :

4 И толко повече превосходи Ангелы те, колкото и по славно ѣ ѡ нѣхъни те (имена) наслѣдовалъ ѣме.

5 Защото, комѡ ѡ Ангелы те ѣ рѣказъ нѣкога (Б҃гъ) : Сѣнъ мой си ты, азъ днѣсь те родихъ ; и на дрѣго мѣсто : азъ ще мѡ вѣдемъ ѡцъ, и той ще ми вѣде сѣнъ ;

6 И когато пакъ (Б҃гъ) вѡводи первороднаго (Сѣна своего)

въ мѣръ, говори : и да мѡ се поклѡнатъ сѣчки те Ангели Б҃гѣи.

7 А колкото за Ангели те, говори : "Ѣнъ прави свой те Ангелы дѣхове, и слагѣ те свой пламень ѡгненъ :

8 Но за Сѣна (говори) : престоло твой, Б҃же, (прекывае) во вѣкъ вѣка : и жѣзало на-твоѡ то царство ѣ жѣзлъ на-правотѡ та.

9 Ты си возлюбилъ правдѡ та, и возненавидѣлъ си беззакѡнїе то : заради тоѡ те помазѡ, Б҃же, Б҃гъ твой съ ѣлей радостенъ повече ѡ сошчѡстницы те твой,

10 И пакъ : ты си ѡсновалъ землѡ та, Г҃ди, ѡ начало то : и небеса та са сотворени ѡ твой те рѣце :

11 Ѣни ще да се ѣзгвѣатъ, ѡ ты прекываешъ (всегда) : и сѣчки те ѡны ще да ѡвехтѣатъ като рѣза :

12 И ще да ги свѣешъ като дрѣха, и ще да се ѣзмѣнатъ : ѡ ты си (всегда) тоѡ ѣстинъ, и годѣны те ти не шѡтъ да се свѣршатъ.

13 И комѡ ѡ Ангелы те ѣ рѣказъ нѣкога : сѣдѣи ѡ дѣсна